

Δύο προσευχές του Αγίου Αυγουστίνου

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Δημιουργέ μου και Πλάστα μου, πολλά σου εξήτησα, εγώ που δεν είναι άξιος ούτε τα ολίγα να λάβω.

Ομολογώ, αχ! ομολογώ ότι όχι μόνον δεν είμαι άξιος να λάβω τας χάριτας που ζητώ, αλλά τουναντίον μου αξίζουν πολλές και φοβερές κολάσεις. Αλλ'όμως με παρακινούν να έχω θάρρος οι τελώναι και αι πόρναι και οι λησταί τους οποίους η χάρις Σου ετράβηξε από το στόμα του Σατανά και τους έβαλε στη μάνδρα των λογικών προβάτων του Χριστού. Διότι Συ Θεέ μου που δημιούργησες τα πάντα, Συ που είσαι θαυμαστός εις όλα τα έργα σου, είσαι ακόμη θαυμαστότερος όταν δείχνης το έλεός Σου. Δι'αυτό και με κάποιον δούλον σου είπες το ρητό «οι οικτιρμοί αυτού επί πάντα τα έργα αυτού». Και ημείς έχομεν πεποίθησιν ότι εκείνο, το οποίον Συ είπες για τον ένα, ισχύει για όλον τον λαόν σου, «το έλεός μου ου μη διασκεδάσω απ'αυτού» (το έλεός μου δεν θα το πάρω απ'αυτόν). Διότι κανέναν, Θεέ μου, δεν παραμελείς, κανέναν δεν πετάς, κανέναν δεν αποστρέφεις, ειμή μόνον εκείνον, ο οποίος μόνος του Σε αποστρέφεται εν τη ανοησία του. [\(περισσότερα...\)](#)